Polski Instytut Ekonomiczny

2/2026

POINT PAPER

Cztery oblicza ubóstwa energetycznego – aktualizacja 2025

Podziękowania dla dr. Krzysztofa Krawca za współpracę na poziomie koncepcyjnym oraz dla dr. Kamila Lipińskiego – współautora poprzedniego badania i metodyki stosowanej w tej publikacji.

Cytowanie: Juszczak, A., Żelisko, W. (2026), *Cztery oblicza ubóstwa energetycznego – aktualizacja 2025*, Point Papier, nr 2, Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa.

Warszawa, październik 2026 r.
Autorzy: Adam Juszczak, Wojciech Żelisko
Redakcja merytoryczna: Katarzyna Dębkowska
Redakcja: Jakub Nowak, Małgorzata Wieteska
Projekt graficzny: Anna Olczak
Skład i łamanie: Sławomir Jarząbek
Polski Instytut Ekonomiczny
Al. Jerozolimskie 87
02-001 Warszawa
© Copyright by Polski Instytut Ekonomiczny

Spis treści

Kluczowe wnioski 4
Wprowadzenie 6
Ubóstwo energetyczne w Polsce 7
Poziom ubóstwa energetycznego – wyniki badania. 9
Propozycja wskaźnika opartego na zapisach w ustawie. 15
Aneks metodologiczny 17
Bibliografia 21

Kluczowe wnioski

- Poziom ubóstwa energetycznego w Polsce jest wyraźnie niższy niż w 2022 r. W 2025 r. 12 z 14 analizowanych wskaźników przyjmowało niższe wartości niż w 2022 r., a ich poziom wahał się od 1 do 35 proc. gospodarstw domowych (wobec 3-39 proc. w 2022 r.). Spadki wyniosły od 0,7 pkt. proc. do 4,4 pkt. proc. Jednocześnie w porównaniu z 2024 r. sześć wskaźników nieznacznie wzrosło (o 0,2-2,5 pkt. proc.), co wynika z wyższego udziału wydatków na energię w budżetach gospodarstw domowych w I kwartale 2025 r. niż w I kwartale 2024 r.

- **Polskie ubóstwo energetyczne, podobnie jak 3 lata temu, dalej można podzielić na cztery rodzaje: ubóstwo dochodowe (opałowe)**, gdy wydatki energetyczne stanowią dużą część wydatków gospodarstwa domowego, **ubóstwo strukturalne** rozumiane jako względne zubożenie spowodowane stosunkowo wysokimi rachunkami energetycznymi w porównaniu z dochodami, **ubóstwo komunalne**, gdy gospodarstwo domowe nie może zaspokoić podstawowych potrzeb przez brak dostępu do odpowiedniej infrastruktury oraz **ubóstwo ukryte**, czyli sytuację, w której gospodarstwo domowe skrajnie ogranicza konsumpcję energii z przyczyn finansowych.

- **Obliczenia wskaźników wyszczególnionych w Krajowym Planie w dziedzinie energii i klimatu wskazują, że w 2025 r. spełniono cele redukcji ubóstwa energetycznego na 2030 r.:**
  - Cel 1. „Zmniejszenie udziału gospodarstw domowych, które wydają co najmniej 10 proc. dochodów na energię do 24-26 proc. w 2030 r. i 13-20 proc. w 2040 r.” – **w 2025 r. osiągnięto 25,5 proc.**
  - Cel 2. „Zmniejszenie udziału gospodarstw domowych, których dochody są poniżej minimum socjalnego po opłaceniu rachunków za energię, do 10-11 proc. w 2030 r. i 6-8 proc. w 2040 r.” – **w 2025 r. osiągnięto 8,1 proc.**
  - Cel 3. „Utrzymanie poziomu ubóstwa energetycznego w Polsce poniżej średniej unijnej do 2040 r.” – **w 2025 r. wskaźnik subiektywnego ubóstwa energetycznego mierzony przez Eurostat w Polsce wyniósł 3,2 proc. w stosunku do średniej UE-27 na poziomie 8,8 proc.**

- **Wśród czynników zwiększających ryzyko wpadnięcia w określony rodzaj ubóstwa należy wymienić**: status emeryta, jednoosobowe gospodarstwo domowe, bycie we względnym ubóstwie (dochody poniżej 60 proc. mediany), brak dostępu do centralnego ogrzewania, ciepłej wody z sieci i gazu z sieci, mieszkanie w budynku jednorodzinnym – zwłaszcza na terenach wiejskich.

- **Bazując na kryteriach ustawy Prawo Energetyczne, Polski Instytut Energetyczny podjął próbę stworzenia dodatkowego wskaźnika ubóstwa energetycznego**. Jego szacowana wartość w 2025 r. to 1 proc. dla ogółu gospodarstw domowych. Wynik jest wyraźnie niższy niż większość omawianych wskaźników, co jest związane z koniecznością spełnienia łącznie trzech kryteriów (dochodowego, wydatkowego i niskiej efektywności energetycznej budynku).

Wprowadzenie

- **Transformacja polskiego systemu energetycznego powinna być sprawiedliwa z punktu widzenia społeczeństwa i poszczególnych sektorów gospodarki**. Oznacza to, że w procesie odejścia od paliw kopalnych na rzecz OZE i energetyki jądrowej należy minimalizować jego negatywne skutki dla regionów szczególnie narażonych na tak głębokie zmiany.

- **Elementem sprawiedliwej transformacji jest przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu**. To sytuacja, w której gospodarstwa domowe nie mogą spełnić swoich potrzeb energetycznych (ogrzewanie, chłodzenie, oświetlenie, użytkowanie urządzeń elektrycznych) i są zmuszone do ograniczania zużycia energii ze względu na wysokie koszty jej zakupu. Takich gospodarstw nie stać na inwestycje w czyste rozwiązania energetyczne, które mogłyby im pomóc zmniejszyć wydatki na spełnienie wskazanych potrzeb.

- **Celem naszej publikacji jest analiza bieżącej sytuacji w zakresie ubóstwa energetycznego w Polsce**. Stanowi ona uzupełnienie raportu PIE z 2024 r. *Cztery oblicza ubóstwa energetycznego* o najnowsze dane dotyczące ubóstwa energetycznego (do 2025 r. włącznie). Podejmujemy też próbę utworzenia nowego wskaźnika, opartego na kryteriach ubóstwa energetycznego określonych w art. 5gb ustawy – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2026 r. poz. 43, z późn. zm.).

Ubóstwo energetyczne w Polsce

Ubóstwo energetyczne charakteryzuje się brakiem możliwości spełnienia swoich potrzeb energetycznych przez gospodarstwo domowe. Do potrzeb energetycznych zalicza się: ciepło, chłód, energię elektryczną do zasilania urządzeń i do oświetlenia. By dane gospodarstwo domowe zostało zaliczone do ubogiego energetycznie, musi według ustawy prawo energetyczne spełniać trzy warunki:

- osiągać niskie dochody (jako procent minimalnego wynagrodzenia za pracę w zależności od liczby osób w gospodarstwie),
- ponosić wysokie wydatki na cele energetyczne (przynajmniej 10 proc. łącznych dochodów gospodarstwa),
- zamieszkiwać w lokalu o niskiej efektywności energetycznej (budynek znajdujący się w 43 proc. tych o najniższej charakterystyce energetycznej).

Polska i unijna definicja ubóstwa energetycznego są podobne. Różnią się tym, że w unijnej w potrzebach energetycznych – oprócz ciepła, chłodu i energii elektrycznej do zasilania urządzeń i do oświetlenia – uwzględnia się również ciepłą wodę. Z kolei w polskiej definicji wymaga się spełnienia warunków łącznie.

Skala ubóstwa energetycznego w Polsce zależy od wskaźnika zastosowanego do jego pomiaru. Do najczęściej stosowanych zalicza się między innymi:

- wysokie koszty, niskie dochody (*LIHC*) – koszty energii powyżej mediany poziomu krajowego i dochód rozporządzalny poniżej progu ubóstwa,
- podwójna mediana wydatków na energię *(2M*) – udział wydatków energetycznych w dochodzie powyżej podwojonej mediany tej wartości w populacji,
- zdolność do terminowego opłacania rachunków (*Bills*) – zaległości w opłacaniu rachunków za energię lub niezdolność do ich opłacania,
- budynek z przeciekającym dachem, zawilgoconymi ścianami, podłogami, fundamentami, butwiejącymi oknami lub podłogami (*Leaks*) – zły stan zamieszkiwanego budynku,
- niewystarczający komfort cieplny (*Thermal*) – zadeklarowana niezdolność do wystarczającego ogrzania domu lub mieszkania.

Łagodzenie ubóstwa energetycznego stanowi jedno z priorytetowych działań KPEiK. W dokumencie założono dążenie do następujących celów:

- zmniejszenie udziału gospodarstw domowych, które wydają co najmniej 10 proc. dochodów na energię do 24-26 proc. w 2030 r. i 13-20 proc. w 2040 r. **Cel na 2030 r. spełniono w 2025 r. – 25,5 proc. gospodarstw wydaje co najmniej 10 proc. dochodów**,
- zmniejszenie udziału gospodarstw domowych, których dochody są poniżej minimum socjalnego po opłaceniu rachunków za energię do 10-11 proc. w 2030 r. i 6-8 proc. w 2040 r., **Cel na 2030 r. osiągnięty i jesteśmy blisko spełnienia celu na 2040 r. – wskaźnik w 2025 r. wyniósł 8,1 proc.**,
- utrzymanie poziomu ubóstwa energetycznego w Polsce poniżej średniej unijnej do 2040 r. (**w 2025 r. wskaźnik subiektywnego ubóstwa energetycznego mierzony przez Eurostat w Polsce wyniósł 3,2 proc., w stosunku do średniej UE-27 na poziomie 8,8 proc.**).

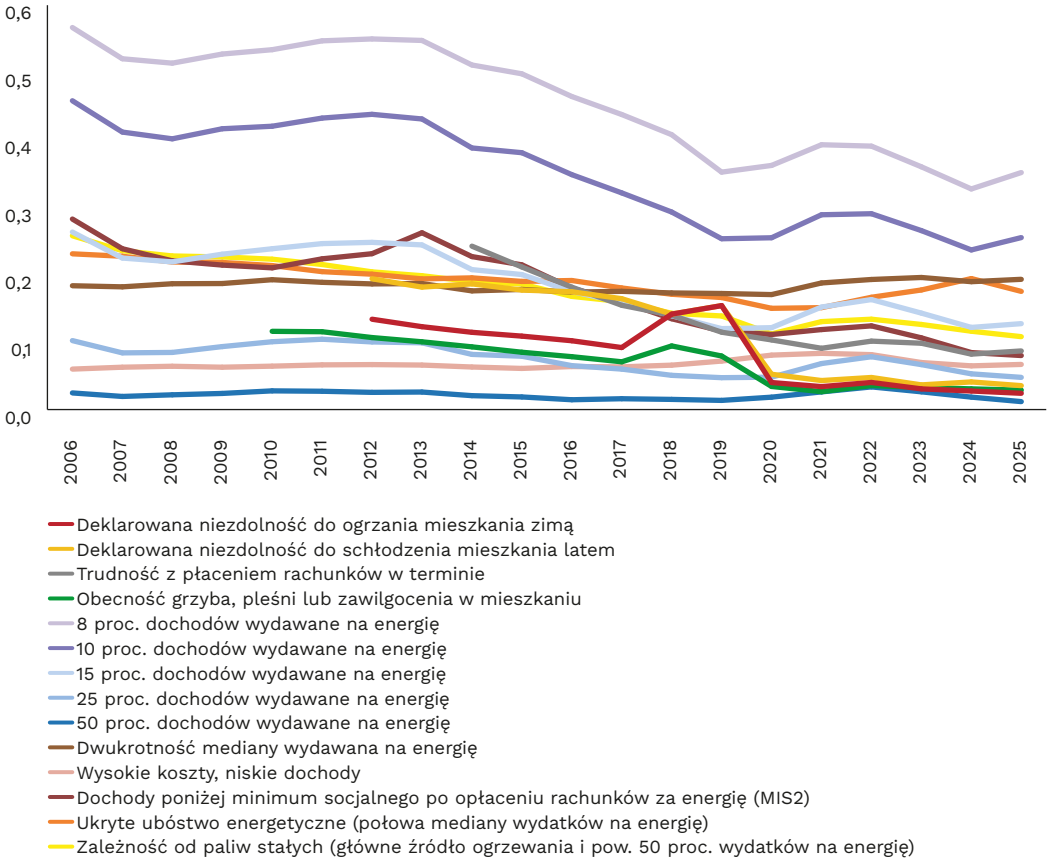
Wybrane działania na rzecz realizacji tych celów to:

- termomodernizacja budynków (w tym najbardziej energochłonnych),
- modernizacja systemów grzewczych (w tym zastosowanie OZE),
- zmniejszenie końcowego zużycia energii na potrzeby ogrzewania u odbiorców końcowych,
- edukacja i informowanie potencjalnych beneficjentów o dostępnych rozwiązaniach termomodernizacyjnych (szczególnie na poziomie gminnym),
- diagnoza i monitorowanie ubóstwa energetycznego.

Poziom ubóstwa energetycznego – wyniki badania

W 2024 r. Polski Instytut Ekonomiczny opublikował badanie skali ubóstwa energetycznego w Polsce oparte na danych z Badania Budżetów Gospodarstw Domowych (BBGD) Głównego Urzędu Statystycznego z lat 2006-2022. Poniższa analiza ma za zadanie aktualizację stanu wiedzy i sprawdzenie czy wnioski z poprzedniego badania można uznać za aktualne i rozszerzyć okres analizy na lata 2006-2025. Szczegóły metodyki badania znajdują się w aneksie metodologicznym.

Wykres 1. Odsetek gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym w Polsce w latach 2006-2025

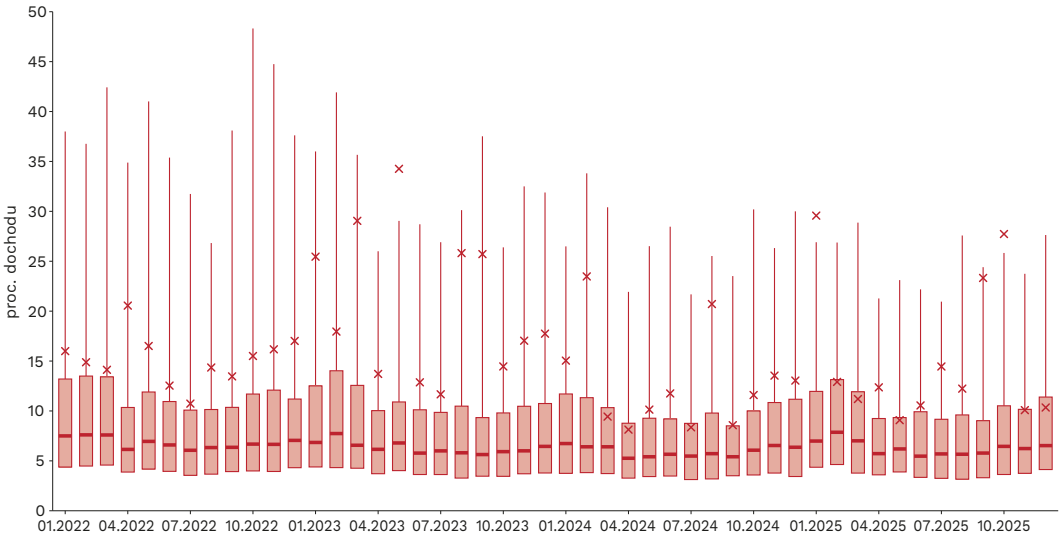

Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie analizy danych BBDG GUS z lat 2006-2025.

Odsetek ubogich energetycznie gospodarstw domowych waha się w zależności od przyjętego sposobu pomiaru tego zjawiska – 2-57 proc. w 2006 r., 2-50 proc. w 2015 r., 3-40 proc. w 2022 r. i 1-35 proc. w 2025 r.[1]. W stosunku do 2022 r. zmniejszyła się większość wskaźników ubóstwa poza jednym – o 0,8 pkt. proc. zwiększył się odsetek gospodarstw domowych wydających mniej niż połowę mediany wydatków na energię, co może wskazywać na niedostateczne ogrzewanie zimą mimo szkodliwego wpływu na zdrowie, czyli na ukryte ubóstwo energetyczne.

Występuje jednak wzrost połowy wskaźników ubóstwa energetycznego w porównaniu z 2024 r. – są to przede wszystkim wskaźniki dochodowe (8 proc., 10 proc. i 15 proc. wydatków na energię) oraz wskaźniki istotnie z nimi powiązane (trudność opłacenia rachunków w terminie, WK-ND i dwukrotność mediany wydawana na energię). Wzrost ten wynika ze wzrostu udziału wydatków energetycznych w dochodach polskich gospodarstw domowych w okresie styczeń-marzec 2025 r. w porównaniu z analogicznymi miesiącami w 2024 r. Biorąc pod uwagę ostrzejszą zimę niż zwykle w ostatnich 10 latach (średnia obszarowa temperatura w styczniu 2026 r. była o 3 stopnie niższa (www1) niż średnia dla tego miesiąca z lat 1991-2020) w sezonie 2025/2026 można spodziewać się wzrostu tych wskaźników także w danych za 2026 r.

Wykres 2. Udział comiesięcznych wydatków energetycznych w dochodach polskich gospodarstw domowych w latach 2022-2025 (w proc.)

Pudełko: Q1-Q3; kreska: mediana; x: średnia; wąsy: minimum-kwantyl 95%. Statystyki ważone. Gospodarstwa z wydatkami >0.

Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS.

[1] Należy zaznaczyć, że część wskaźników subiektywnych GUS zaczął liczyć później (od lat 2010-2014).

Dane z lat 2023-2025 potwierdzają dalsze występowanie czterech rodzajów ubóstwa energetycznego wyznaczonych w poprzednim raporcie PIE.

Wykorzystując metody analizy statystycznej (MCA), omówione **w aneksie metodologicznym**, można wyróżnić cztery wymiary polskiego ubóstwa energetycznego, które wyjaśniają aż 63 proc. wariancji[2] 14 określających je współczynników w latach 2006-2025. Są to:

- **ubóstwo opałowe (dochodowe),**
- **ubóstwo strukturalne,**
- **ubóstwo komunalne,**
- **ubóstwo ukryte.**

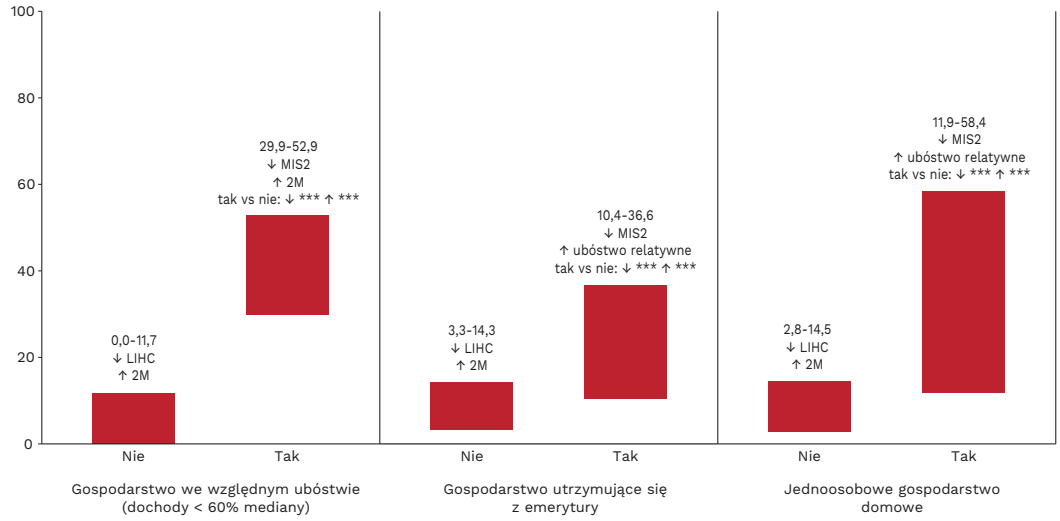
Ubóstwo opałowe (dochodowe) jest spowodowane znacznym udziałem wydatków energetycznych w dochodzie do dyspozycji gospodarstwa domowego (powyżej 8 proc., 10 proc., 15 proc. lub 25 proc.). To rodzaj ubóstwa energetycznego najbardziej związany z wahaniami cen energii oraz sezonowością jej zużycia, zwłaszcza w przypadku ekstremalnie niskich lub wysokich temperatur. W 2025 r. w zależności od przyjętego progu ten rodzaj ubóstwa dotykał 5-26 proc. gospodarstw domowych.

Ubóstwo strukturalne porównuje wielkość obciążeń związanych z wydatkami energetycznymi do sytuacji ekonomicznej, w której znajduje się gospodarstwo domowe w porównaniu z innymi gospodarstwami domowymi w tym okresie. Względny charakter tego rodzaju ubóstwa sprawia, że wykazuje ono mniejsze wahania w zależności od cen nośników energii i zależy w największym stopniu od sytuacji ekonomicznej badanego gospodarstwa domowego.

Podobnie jak w poprzedniej edycji badania, ten rodzaj ubóstwa dotyka wielokrotnie częściej osoby dysponujące dochodami poniżej 60 proc. mediany (nawet blisko 5-krotnie). Większą szansę na doświadczenie tej formy ubóstwa energetycznego mają także gospodarstwa emeryckie (ponad dwukrotnie) i gospodarstwa jednoosobowe (2-4-krotnie).

[2] MCA przeprowadzono w tym badaniu dla lat 2021 i 2025. W poprzedniej edycji MCA było też przeprowadzane dla lat 2006, 2014 i 2022.

Wykres 3. Zasięg ubóstwa strukturalnego w łącznym spełnianiu wszystkich warunków i dla najczęściej spełnianego warunku w 2025 r.

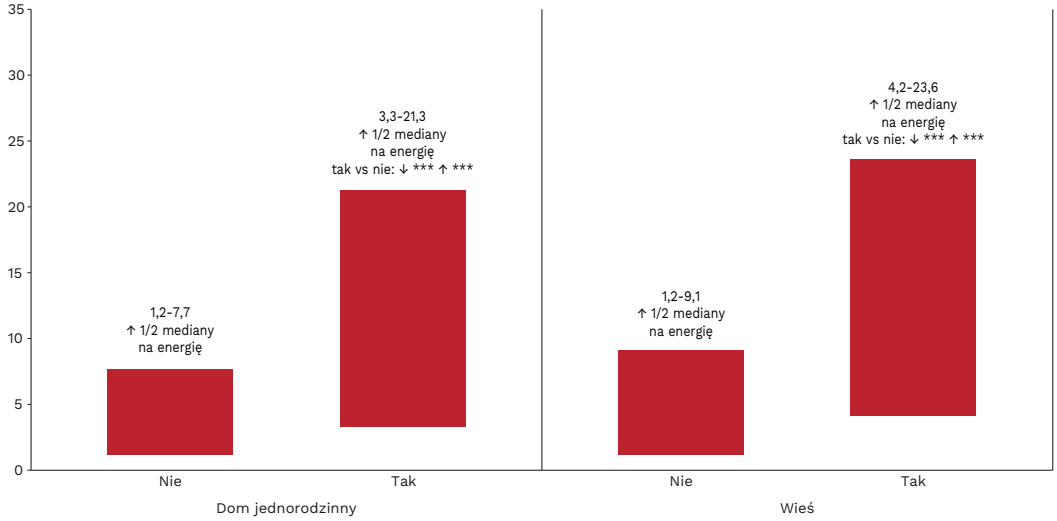
Warunki: ubóstwo relatywne, LIHC, 2M, MIS2 (pojedynczy warunek = odsetek spełniających ten warunek niezależnie od pozostałych). Istotność różnic (↓ dolna, ↑ górna granica): „tak" vs „nie" – test t z wagami, korekta Holma (* p < 0,05; ** p < 0,01; *** p < 0,001; ns – brak istotności); kategorie – ta sama litera = brak istotnej różnicy (porównania parami).

Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS.

Komunalne ubóstwo energetyczne to brak możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb energetycznych: dostatecznego ogrzania lub schłodzenia domostwa lub utrzymania go w stanie umożliwiającym życie w sanitarnie akceptowalnych warunkach – bez zawilgoceń, zagrzybień lub pleśni. To rodzaj ubóstwa dotykający przede wszystkim gospodarstwa domowe żyjące w złych warunkach techniczno-sanitarnych, o niesprawnej instalacji grzewczej, słabej izolacji budynku i wykorzystujące do ogrzewania węgiel czy biomasę.

Dostęp do centralnego ogrzewania koreluje z mniejszą szansą na znalezienie się w kryzysie komunalnego ubóstwa energetycznego 2-5-krotnie (w zależności od użytej miary). Widać też zależność między dostępem do ciepłej wody z sieci (ok. 1,5-krotnie) i dostępem do gazu a poziomem tego rodzaju ubóstwa.

Wykres 4. Zasięg ubóstwa komunalnego w łącznym spełnianiu przynajmniej 2 z 4 warunków i co najmniej jednego objawu w 2025 r.

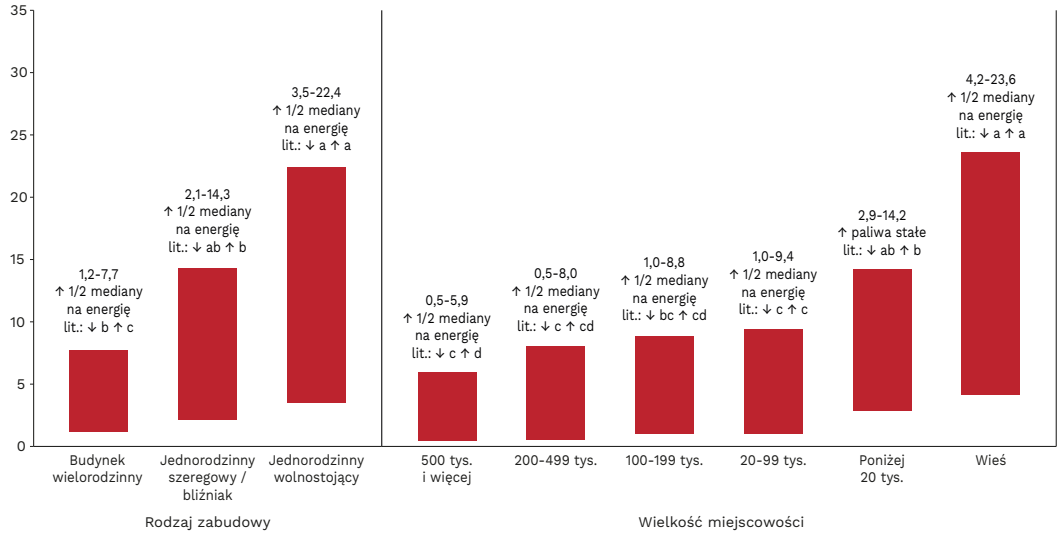
↓ dolna granica: paliwa stałe ORAZ 1/2 mediany na energię | górna granica: najczęściej spełniany pojedynczy warunek. Istotność różnic (↓ dolna, ↑ górna granica): „tak" vs „nie" – test t z wagami, korekta Holma (* p < 0,05; ** p < 0,01; *** p < 0,001; ns – brak istotności); kategorie – ta sama litera = brak istotnej różnicy (porównania parami).

Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS.

Ukryte ubóstwo energetyczne to niedostateczne i szkodliwe dla zdrowia zaspokajanie przez gospodarstwo domowe własnych potrzeb energetycznych, które zazwyczaj wymyka się pozostałym wymiarom ubóstwa energetycznego, ponieważ często nie jest obecne w deklaracjach osób go doświadczających. Oznacza ono przede wszystkim skrajnie niskie wydatki energetyczne (poniżej połowy mediany), wysoką zależność od paliw stałych (węgla, drewna i biomasy). Ponadto te gospodarstwa wyróżniają się bardzo wysokim (powyżej 25 proc.) udziałem wydatków energetycznych w dochodach.

Ten rodzaj ubóstwa nawet 3-krotnie częściej występuje w budynkach jednorodzinnych wolnostojących niż w budynkach wielorodzinnych. Znacząco wyższe ryzyko wystąpienia dotyka też wiejskie gospodarstwa domowe (nawet 4-8 krotnie w porównaniu z miastami powyżej 500 tys. mieszkańców).

Wykres 5. Zasięg ukrytego ubóstwa według rodzaju zabudowy i wielkości miejscowości w 2025 r.

↓ dolna granica: paliwa stałe ORAZ 1/2 mediany na energię | górna granica: najczęściej spełniany pojedynczy warunek. Istotność różnic (↓ dolna, ↑ górna granica): „tak" vs „nie" – test t z wagami, korekta Holma (* p < 0,05; ** p < 0,01; *** p < 0,001; ns – brak istotności); kategorie – ta sama litera = brak istotnej różnicy (porównania parami).

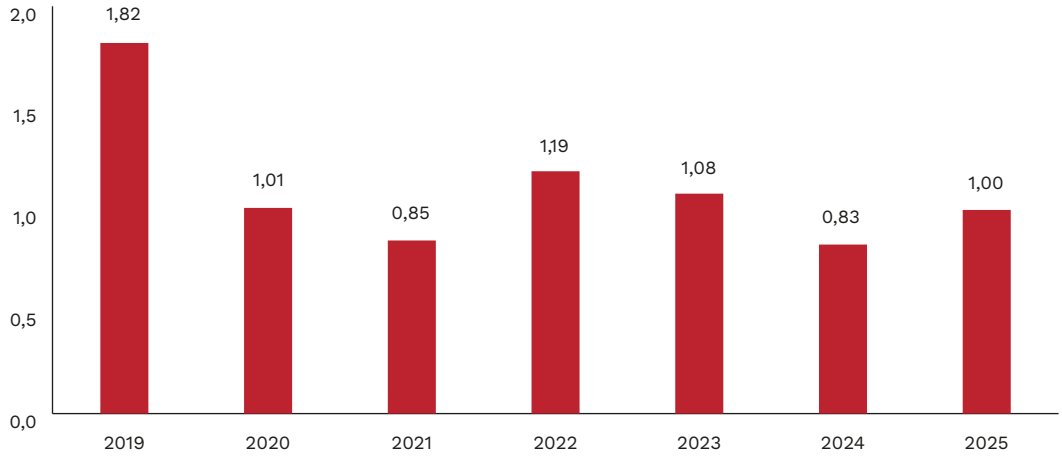
Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS.

Propozycja wskaźnika opartego na zapisach w ustawie

W Polsce od początku 2022 r. istnieje formalna definicja ubóstwa energetycznego. Umieszczona w ustawie Prawo Energetyczne w artykule 5gb wskazuje na trzy łączne wymogi konieczne do spełnienia by móc uznać gospodarstwo za będące w kryzysie ubóstwa energetycznego:

1. Osiąganie niskich dochodów (nieprzekraczających 75 proc. minimalnego wynagrodzenia za pracę dla gosp. 1-os., 150 proc. dla gosp. 2-3-os., 250 proc. w przypadku gospodarstwa 4-5-os. i 350 proc. dla gospodarstwa 6-os. lub większego.
2. Wydatki na cele energetyczne przekraczające 10 proc. łącznych dochodów gospodarstwa domowego.
3. Lokal lub budynek o niskiej efektywności energetycznej.

Wykres 6. Odsetek gospodarstw ubogich energetycznie w myśl ustawy według liczby osób w gospodarstwie domowym w latach 2019-2025 (w proc.)

Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS.

Na podstawie danych dostępnych w Badaniach budżetów gospodarstw domowych (BBDG) podjęliśmy próbę stworzenia przybliżonego wskaźnika obejmującego łączne powyższe kryteria. Ponieważ nie mamy informacji o progach podatkowych jako przeliczenie wielokrotności minimalnego wynagrodzenia

brutto na netto, żeby porównać je z dochodem rozporządzalnym z BBGD przyjęliśmy, że osoby spełniające założenie o niskich dochodach nie przekraczają pierwszego progu podatkowego bez dodatkowych ulg. Za przybliżenie trzeciego warunku przyjęto spełnienie przynajmniej jednego warunku – deklarację braku możliwości dostatecznego ogrzania swojego domu zimą lub obecność grzyba, pleśni lub zawilgocenia w mieszkaniu. **Należy zaznaczyć, że to ostatnie jest daleko idącym uproszczeniem – to jedynie pierwsza propozycja wskaźnika, który w przyszłości będzie ulepszany**.

Tak obliczony wskaźnik ustawowego ubóstwa energetycznego w 2025 r. wyniósł 1 proc. badanych gospodarstw domowych, co jest wynikiem niższym niż każdy ze wskaźników służących do badania jedynie pojedynczego kryterium.

Ze względu na brak części danych i konieczność zastępowania ich informacjami o zbliżonym charakterze należy mieć na uwadze, że jest to jedynie wstępna propozycja wskaźnika mająca przybliżać odsetek gospodarstw domowych spełniających łącznie trzy powyższe kryteria.

Aneks metodologiczny

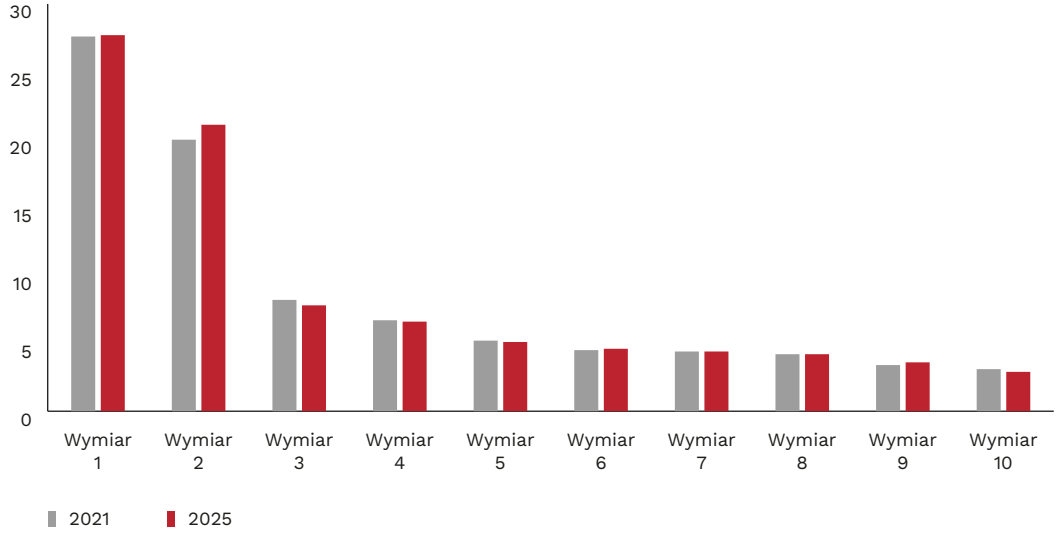
Cztery wymiary ubóstwa energetycznego zostały wyznaczone w podobny sposób, jak w pierwotnej pracy PIE z 2024 r. na podstawie wybranych wskaźników stosowanych w państwach UE i Wielkiej Brytanii:

- wydatki równe co najmniej 8 proc. dochodu rozporządzalnego gospodarstwa domowego,
- wydatki równe co najmniej 10 proc. dochodu rozporządzalnego gospodarstwa domowego,
- wydatki równe co najmniej 15 proc. dochodu rozporządzalnego gospodarstwa domowego,
- wydatki równe co najmniej 25 proc. dochodu rozporządzalnego gospodarstwa domowego,
- wydatki równe co najmniej 50 proc. dochodu rozporządzalnego gospodarstwa domowego,
- wydatki równe co najmniej 2-krotności mediany udziału wydatków energetycznych w dochodzie rozporządzalnym,
- wskaźnik niskie dochody-wysokie wydatki (LIHC, WK-ND),
- dochody poniżej minimum socjalnego po opłaceniu rachunków za energię (MIS2),
- deklarowana niezdolność do ogrzania mieszkania zimą,
- deklarowana niezdolność do schłodzenia mieszkania latem,
- trudności z płaceniem rachunków w terminie,
- obecność grzyba, pleśni lub zawilgocenia w mieszkaniu,
- ukryte ubóstwo energetyczne (połowa mediany wydatków na energię),
- zależność od paliw stałych (główne źródło ogrzewania i powyżej 50 proc. wydatków na energię).

Kilka z tych wskaźników GUS liczy dopiero od lat późniejszych (deklarowana niezdolność do ogrzania lub schłodzenia mieszkania – od 2012 r., obecność grzyba, pleśni lub zawilgocenia w mieszkaniu – od 2010 r. i trudność z płaceniem rachunków w terminie – od 2014 r.).

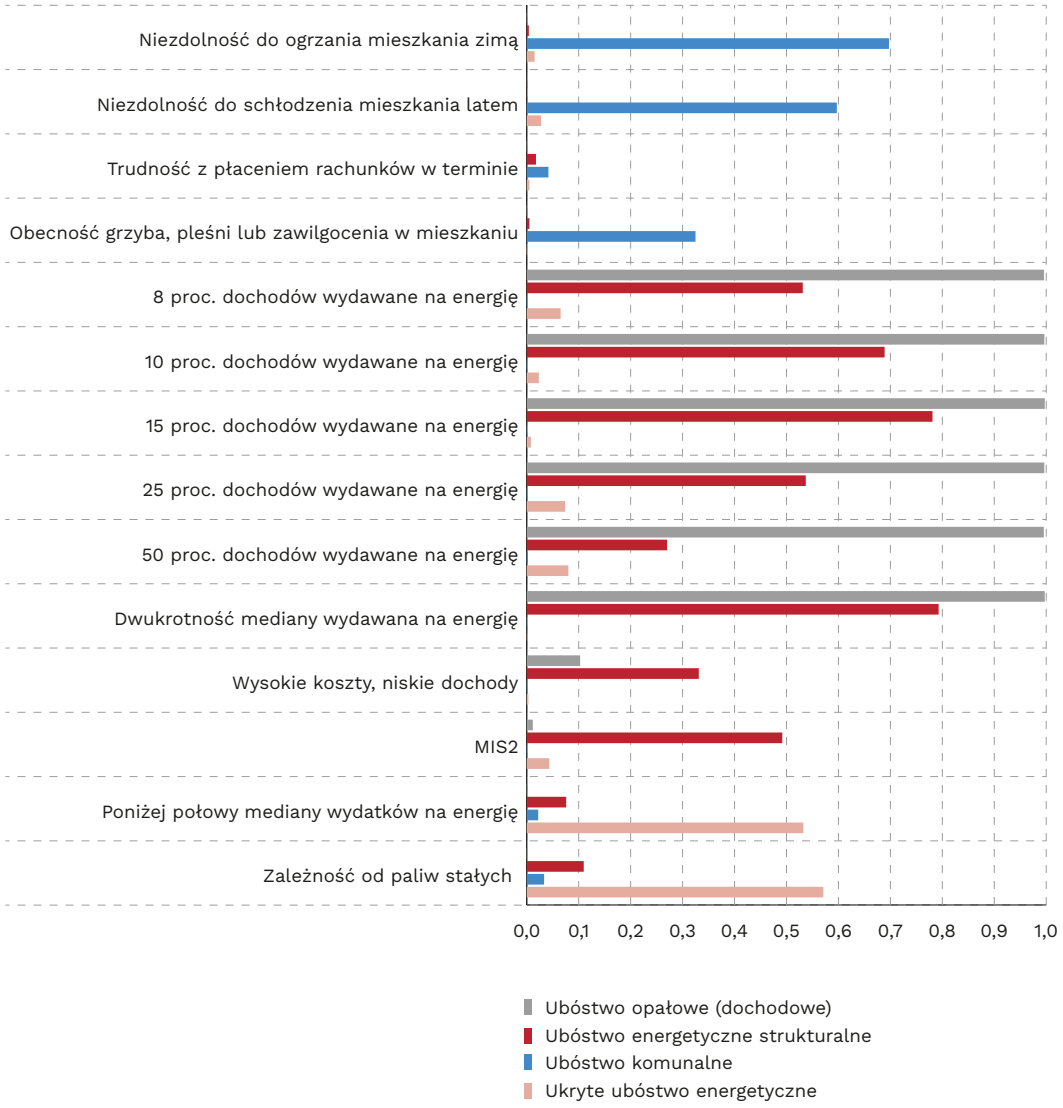
Następnie przeprowadzono wielowymiarową analizę korespondencji (MCA) i potwierdzono, że podział na cztery wymiary (opisane w raporcie jako cztery oblicza) i przyporządkowanie zmiennych do wymiarów jest nadal aktualne.

Wykres 7. Wzrost poziomu wyjaśniania wariancji wskaźników ubóstwa energetycznego wraz ze zwiększaniem liczby wymiarów w latach 2021 i 2025 w przeprowadzonych analizach MCA

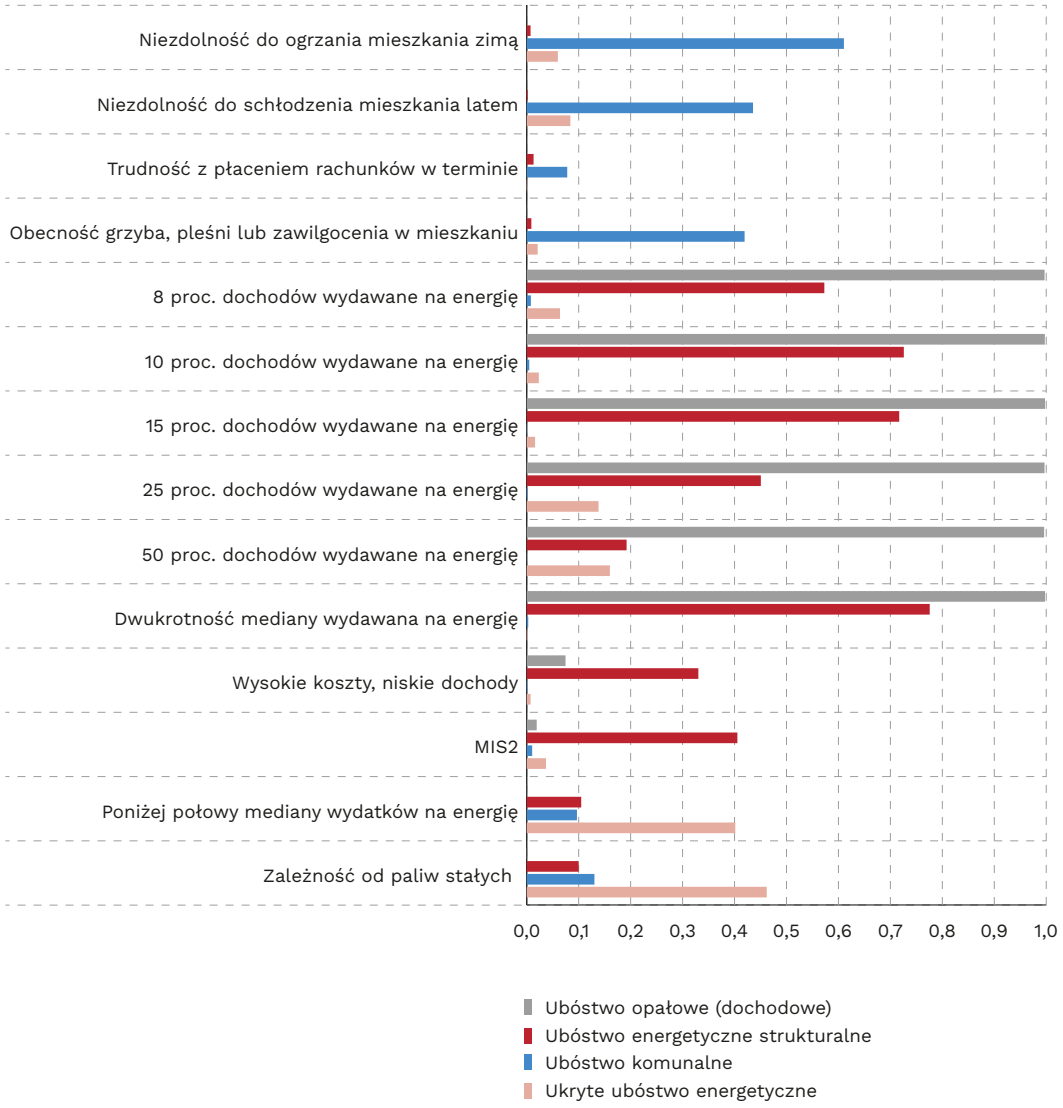
Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS dla lat 2021 i 2025.

Wykres 8. Siła inercji surowej między 4 wymiarami ubóstwa energetycznego: opałowym, dochodowym, komunalnym i ukrytym ubóstwem energetycznym a wskaźnikami ubóstwa energetycznego wykorzystywanymi w państwach UE-27 w 2021 r.

Uwaga: wartość siły zależności zmierzono stosunkiem korelacyjnym η^2.
Źródło: opracowanie własne PIE na podstawie danych GUS dla 2021 r.

Wykres 9. Siła inercji surowej między 4 wymiarami ubóstwa energetycznego: opałowym, dochodowym, komunalnym i ukrytym ubóstwem energetycznym a wskaźnikami ubóstwa energetycznego wykorzystywanymi w państwach UE-27 w 2025 r.

Uwaga: wartość siły zależności zmierzono stosunkiem korelacyjnym η^2.
Źródło: opracowanie PIE na podstawie danych GUS dla 2025 r.

Bibliografia

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955 (wersja przekształcona), https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32023L1791 [dostęp: 20.10.2026].

GUS (2025), *Budżety gospodarstw domowych w 2024 r.*, https://publikacje.new.stat.gov.pl/portal-publikacje/budzety-gospodarstw-domowych-w-2024-r [dostęp: 3.08.2026].

Ministerstwo Energii (2026), *Krajowy Plan w Dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r.*, Warszawa, https://www.gov.pl/web/energia/krajowy-plan-w-dziedzinie-energii-i-klimatu-do-2030-r-z-perspektywa-do-2040-r---przyjety-przez-rade-ministrow [dostęp: 20.10.2026].

Lipiński, K., Juszczak, A. (2024), *Cztery oblicza ubóstwa energetycznego. Polskie gospodarstwa domowe w czasie kryzysu 2021-2023*, Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa, https://pie.net.pl/wp-content/uploads/2024/02/PIE-Raport_Ubostwo_energetyczne_2023.pdf [dostęp: 19.10.2026].

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=wdu19970540348 [dostęp: 19.10.2026].

(www1) https://obserwator.imgw.pl/2026/02/16/charakterystyka-wybranych--elementow-klimatu-w-polsce-w-styczniu-2026-roku/ [dostęp: 15.10.2026].

Polski Instytut Ekonomiczny

Polski Instytut Ekonomiczny to publiczny think tank ekonomiczny z historią sięgającą 1928 roku. Instytut przygotowuje raporty, analizy i rekomendacje dotyczące kluczowych obszarów gospodarki oraz życia społecznego w Polsce, z uwzględnieniem sytuacji międzynarodowej. Jego obszary badawcze to przede wszystkim makroekonomia, energia, gospodarka światowa, gospodarka cyfrowa, ekonomia behawioralna oraz procesy społeczne.

Polski
Instytut
Ekonomiczny